

РЕШЕНИЕ

№ 6401

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6813** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу решение от 25.05.2021 г. постановено по НАХД № 3695/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 96 състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № Р-10-126/22.02.2021 г., издадено от зам.-председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на [фирма], на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл.2, вр. чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. §1, т. 51 от ДР на КЗ са наложени две имуществени санкции, както следва:1/ за нарушение на чл.106, ал.5 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. и 2/за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ и е наложена "имуществена санкция" в размер на 2000 лева.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на оспорения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че не е налице акт по смисъла на чл. 19, ал. 6 ЗКФН, което е абсолютна процесуална предпоставка за реализиране на административнонаказателна отговорност. Съдът изобщо не бил изследвал възраженията на дружеството срещу НП. Счита, че дружеството не е нарушило нормативните разпоредби. Според касатора, АНО необосновано е приел, че

изискването да се представи увредения детайл на МПС, няма съществено отношение към размера и основанието на застрахователната претенция респ. определяне на обезщетението, тъй като застрахователят е предвидил възстановяването на този детайл да стане чрез замяната му с нов. В КЗ не била налице изрична санкционна разпоредба за неспазване на 15-дневния срок за произнасяне от страна на дружеството, посочен в чл.108, ал.1 и с оглед това срокът не бил задължителен, а препоръчителен и неизпълнението му не следва да води до санкция за застрахователите. Намира, че не следва да се тълкува толкова разширително общата разпоредба на чл. 644 КЗ, което води до неоснователно и незаконосъобразно налагане на имуществени санкции за всяко действие на застрахователя. Възражава срещу така определената дата на извършване на нарушението, като счита, че същата е неправилно посочено, което е едно от задължителните изисквания в НП и има съществено значение при индивидуализиране на нарушението. Сочи се, и че наказанието е явно несправедливо макар и определено в пределите, предвидени от закона за извършеното нарушение, тъй като не съответства на степента на обществена опасност на нарушението и нарушителя, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства и на целите на административното наказание. Иска отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателно постановление.

В с.з. касаторът, редовно призован, не изпраща предсатвител и не изразява становище по касационната жалба.

Ответникът по касация се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата. Представени са и подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП изразява становище да неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

При извършена в КФН проверка по повод постъпила жалба, било установено, че на 24.07.2020г. М. К. К., като представител на [фирма] е предявил пред [фирма] претенция за изплащане на застрахователно обезщетение по сключен договор за застраховка „Каско на МПС“, по повод постъпило застрахователно събитие—ПТП, вследствие на което са причинени увреждания на товарен автомобил (влекач), малка и модел „Д. ЕксЕф480 ФТ“ с рег. [рег.номер на МПС] .

На 24.07.2020 г., заедно с предявяването на претенцията, с писмо, изпратено по електронната поща, застрахованото лице представя доказателства, необходими за установяването ѝ по основание и размер, а именно снимков материал от мястото на произшествието, снимков материал от двата товарни автомобила, участвали в

пътнотранспортното произшествие, свидетелство за регистрация и удостоверение за преминал годишен технически преглед на застрахования товарен автомобил.

На 27.07.2020 г. с писмо, изпратено по електронната поща, [фирма] е уведомено, че двамата водачи - участници в ПТП, не са съставили документ за него.

На 25.08.2020 г. е извършен оглед на застрахования товарен автомобил, за който е съставен документ „Опис - Заключение“. Съгласно този документ, увреден е преден десен въздуховод (спойлер) на влекача.

На 27.08.2020 г. по електронната поща на застрахователя е предоставена проформа фактура, издадена от [фирма].

На 27.08.2020 г. с писмо, изпратено по електронната поща, [фирма] уведомява представителя на [фирма] относно това, че проформа фактури, издадени от [фирма], и фактури, издадени от същото дружество, няма да бъдат признати от страна на застрахователя.

[фирма] отбелязва, че обезщетението по претенция №[ЕИК] ще бъде определено по експертна оценка, както следва:

1. Десен спойлер - 955,23 лв. без ДДС;
2. Труд за демонтаж/монтаж - 1 ч. x 16,67 лв./ч. = 16,67 лв. без ДДС;
3. Труд за боядисване - 4 ч. x 16,67 лв./час = 66,68 лв. без ДДС;
4. Тониране - 1 час x 16,67 лв./час = 16,67 лв. без ДДС;
5. Боя и материали - 40 лв. без ДДС.

Застрахователят твърди, че общата стойност на определеното обезщетение е в размер на 1 095,25 лв. без ДДС. [фирма] уведомява представителя на [фирма], че за да бъде изплатено обезщетението по претенцията, следва да бъде представено удостоверение за банкова сметка на [фирма] и на застрахователя да бъде върнат увреденият десен спойлер на кабината на застрахования товарен автомобил.

На 04.09.2020 г. на застрахователя е изпратена оригинална фактура за отремонтване на застрахования товарен автомобил.

На 10.09.2020 г. е вх. № 310В027443 [фирма] подава до [фирма] жалба, с която се оплаква от размера на определеното обезщетение по претенция №[ЕИК]. Към жалбата е приложена фактурата за отремонтване на застрахования товарен автомобил, издадена от [фирма], която е на стойност 1 632 лв.

На 18.09.2020 г. с писмо, изпратено по електронната поща, дружеството изпраща отговор на жалба с вх. № 310В027443 от 10.09.2020 г., като уведомява ползвателя на застрахователни услуги относно това, че проформа фактури, издадени от [фирма], и фактури, издадени от същото дружество, няма да се приемат от застрахователя. [фирма] посочва, че тъй като [фирма] отказва застрахованият автомобил да бъде отремонтван в доверен сервиз на застрахователя, то в този случай обезщетението е определено по експертна оценка. [фирма] отбелязва също, че за начина на определяне на обезщетението на ползвателя на застрахователни услуги е изпратена подробна калкулация. Застрахователят уведомява [фирма], че ще изплати застрахователно обезщетение по претенцията, след като му бъде предоставен увреденият десен спойлер на кабината на застрахования товарен автомобил.

На 11.11.2020 г. с вх. № 310В034830 [фирма] подава до [фирма] жалба по смисъла на чл. 290, ал. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ), с която изразява оплакване от липса на произнасяне от страна на [фирма] по претенция №[ЕИК]. Жалбоподателят твърди, че застрахователят е изискал от него да му предостави увредения десен спойлер на кабината на застрахования седлови влекач. [фирма] счита, че изискването

от страна на [фирма] да му бъде предоставен този детайл на моторното превозно средство представлява нарушение на чл. 106, ал. 5 от КЗ, тъй като може да бъде направена разумна преценка, че представянето пред застрахователя на този детайл няма съществено значение за установяване на основанието и размера на претенцията и цели необосновано забавяне и удължаване на процедурата по уреждане на претенцията. Ползвателят на застрахователни услуги твърди, че това е така, защото експерт на застрахователя е извършил оглед и е изготвил опис на щетите.

Към жалбата са приложени пълни и точни данни за банковата сметка на [фирма], по която сметка да бъде изплатено обезщетението по претенцията.

След 11.11.2020 г. от застрахованото лице не са изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията по смисъла на чл. 106 от Кодекса за застраховането, както и документи, изискуеми по силата на нормативен акт.

[фирма] изпраща отговор на жалба с вх. № 310B034830 от 11.11.2020 г., като с писмо, изпратено по електронната поща на 25.11.2020 г., уведомява [фирма] относно това, че с писмо от 18.09.2020 г., което представлява отговор на депозирана жалба с вх. № 310B027443/10.09.2020 г., го е информирало, че за уреждане на претенция №[ЕИК] застрахователят ще очаква да бъде представен увреденият десен спойлер на кабината на застрахования товарен автомобил. [фирма] поддържа, че е изискала увреденият детайл да се върне, защото моторното превозно средство (МПС) е било отремонтirano в автосервиз, различен от официалния за марката и от доверените сервиси на дружеството. Застрахователят твърди, че с връщането на детайла ще бъде удостоверено пред него, че ремонтът на товарния автомобил действително е извършен с подмяна на детайла съгласно представена фактура № [ЕГН]/01.09.2020г., а не с извършване на ремонтни дейности, които имат за цел възстановяване на увредения детайл.

При така установените факти е прието, че след като на застрахователя са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, в конкретния случай, считано от 11.11.2020 г., съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ за [фирма] е възникнало задължение да се произнесе по претенцията по един от алтернативно посочените в т. 1 и т. 2 от същата разпоредба начини, в срок до 15 работни дни, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано откаже плащането. Това свое задължение [фирма] е било длъжно да изпълни в срок до 02.12.2020 г. Прието е, че нарушението е извършено на 03.12.2020 г. в [населено място].

С оглед горната фактическа обстановка, е прието още, че [фирма] е нарушило и разпоредбата на чл.106, ал.5 КЗ, като на 27.08.2020г. с писмо, изпратено по електронна поща уведомява [фирма], че за да бъде изплатено обезщетение по претенция №[ЕИК] на застрахователя, следва да бъде върнат увреден десен спойлер на кабината на застрахования автомобил. Прието е, че нарушението е извършено на 27.08.2020 г. в [населено място].

За така извършените нарушения на разпоредбата на чл.106, ал.5 КЗ и на чл. 108, ал. 1 от КЗ срещу застрахователя е съставен АУАН №Р-06-67/21.01.2021г. от старши експерт в отдел "Правоприлагане", дирекция "Застрахователен надзор" в управление "Застрахователен надзор" в КФН. Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното НП, с което административно-наказващият орган е възприел изцяло фактическите констатации, направени в АУАН, квалифицирал деянието като

нарушение на чл.106, ал.5 КЗ и на чл. 108, ал. 1 от КЗ, като на застрахователя на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл.2, вр. чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. §1, т. 51 от ДР на КЗ са наложени две имуществени санкции, както следва:1/ за нарушение на чл.106, ал.5 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. и 2/за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ и е наложена "имуществена санкция" в размер на 2000 лева.

СРС приел, че обжалваното НП е законосъобразно - издадено при спазване на процесуалните правила и материалния закон, при установено извършване на вмененото на жалбоподателя нарушение, при ясно описание и правилна квалификация, а наложената с него имуществена санкция е правилно индивидуализирана, поради което го потвърдил.

Решението е правилно.

Не се споделя от съда възражението за липса на нарушение с неспазването на посочения срок за произнасяне и за незадължителност на този срок. В Кодекс на застраховането, в чл. 108, ал. 1, е предвиден максимален срок, в който застрахователят е длъжен да вземе решение по заведената щета, като определи и изплати обезщетение или мотивирано откаже изплащането му. Правилно е прието, от страна на СРС, че този срок е задължителен (употребеният израз от законодателя е „застрахователят е длъжен“), а не препоръчителен, още повече че уредената в КЗ дейност се отличава с обществена значимост, предполагаща стриктно съобразяване с изискванията за осъществяването ѝ.

Обосновани и законосъобразни са и изводите на районния съд за доказано извършено нарушение на чл. 106, ал. 5 от Кодекса за застраховането. Съгласно посочената разпоредба не се допуска изискване на доказателства, с които ползвателят на застрахователната услуга не може да се снабди поради съществуващи нормативни пречки или поради липсата на правна възможност за осигуряването им, както и на такива, за които може да бъде направена разумна преценка, че нямат съществено значение за установяване на основанието и размера на претенцията и целят необосновано забавяне и удължаване на процедурата по уреждане на претенцията. В настоящия случай основание за поставения отказ за уважаване на претенцията от страна на касатора е, че не е представен увредения десен спойлер на застрахования товарен автомобил. Правилен е извода на СРС, че представянето на посочения детайл нито е било възможно от страна на застрахованото лице, нито същият е имал съществено значение за установяване на основанието и размера на претенцията, предвид обстоятелството, че искания от страна на касатора увреден детайл е бил отремонтиран и сменен от трето лице [фирма] и следователно застрахованото лице не е имало възможност да осигури представянето му пред застрахователя. Освен това представянето на тази част не е имало съществено значение за установяване на основанието и размера на претенцията, с оглед посоченото в писма от 27.08.2020г. и 25.11.2020г. от страна на касатора, че ще изплати обезщетението на автомобила на база експертна оценка, каквато е била изготвена, а не на база фактура издадена то [фирма]. По тези причини, представянето на увредения спойлер от застрахования автомобил е било без значение за установяването на основанието и размера на обезщетението в случая.

Правилни са и изводите на въззивния съд за и по отношение на повторността в разглеждания случай, като имаща отношение към определяне размера на санкцията, а не прилагане на състав на нарушение, което не е в противоречие с процесуалните

правила и не ограничава правото на защита на жалбоподателя.

Неоснователно е искането за приложението на чл. 28 от ЗАНН, при заявени доводи за явна несправедливост на наказанието, тъй като не са налице предпоставките за това. Не може да се приеме, че извършеното нарушение е с ниска степен на обществена опасност, още повече, че това не е първото нарушение на жалбоподателя на срока по чл.108, ал.1 от КЗ, видно от приложеното влязло в сила друго НП.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като правилно.

С оглед изхода на спора, на ответника по касация КФН следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.05.2021 г. постановено по НАХД № 3695/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 96 състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисия за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: